

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvscvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

Qvaestio LVIII. De sessione Christi ad dexteram patris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72797)

¶ Super Quæstionis quinquagesimo octava us articulum primum.

QVAESTIO LVIII.

De sessione Christi ad dexteram Patris, in quatuor articulos diuisa.

Tutus ut sonat. In corpore ar- tic. distinguit Au- thor duos sensus qsi- ti, & responder uni- ca conclusione, scilicet, Vroque modo Christo conuenit se- dere ad dexteram Pa- tris. Distinctio est ex- plicite de ly sedere, quod significat uel quædam, uel regiam seu iudiciariam dig- nitatem. Immitte- tur quoque distinctio de ly dexteram, quod significat uel beati- tudinem Patris, uel iudiciariam seu regiam potestatem. Declara- turque conclusio, & firmatur auctoritati- bus Augustini.

DEINDE considerandum est de sessione Christi ad dexteram Patris.

ET CIRCA hoc quaeruntur quatuor.

¶ Primo, Vtrum Christus sedeat ad dexteram Dei patris.

¶ Secundo, Vtrum hoc conueniat sibi secundum diuinam naturam.

¶ Tertio, Vtrum conueniat sibi secundum humanam naturam.

¶ Quarto, Vtrum hoc sit proprium Christi.

ARTICVLVS PRIMVS.

Vtrum Christo conueniat sedere ad dexteram Dei patris.

AD PRIMVM sic proceditur. Videtur, quod Christo non conueniat sedere ad dexteram Dei patris. Dextera enim, & sinistra sunt differentie positionum corporalium: sed nihil corporale conuenit Deo: quia Deus spiritus est, ut habetur Ioan. 4. ergo uidetur quod Christus non sedeat ad dexteram Patris.

¶ 2. Præ. Si aliquis sedet ad dexteram alicuius, ille sedet ad sinistram eius. Si ergo Christus sedet ad dexteram patris, sequitur quod pater sedeat ad sinistram Filij, quod est inconueniens.

¶ 3. Præ. Sedere & stare uidentur oppositionem habere: sed Stephanus dicit act. 7. Ecce uideo celos apertos, & Filium hominis stantem a dextris uirtutis Dei. ergo uidetur quod Christus non sedeat ad dexteram Patris.

SED CONTRA est, quod dicit Mar. vlt. Dominus quidem Iesus postquam locutus est eis, ascendit in celum, & sedet a dextris Dei.

RESPON. Dicendum, quod nomine sessionis possumus duo intelligere, uidelicet quietem, secundum illud Luc. vlti. Sedere hic in ciuitate: & etiam regiam uel iudiciariam potestatem, secundum illud Prou. 20. Rex qui sedet in folio iudicij, dissipat omne malum intuitu suo. Vtroque ergo modo Christo conuenit sedere ad dexteram Patris. Vno quidem modo, in quantum æternaliter manet incorruptibilis in beatitudine Patris, quæ eius dextera dicitur, secundum illud Psal. 15. Delectationes in

dextera tua usque in finem. Vnde Aug. * dicit in lib. de Symbolo, Sedet ad dexteram Patris: Sedere, habitare intelligite, quomodo dicimus de quocumque homine, in illa patria sedet per tres annos. Sic ergo credite Christum habitare in dextera Dei patris: beatus enim est, & ipsius beatitudinis nomen est dextera Patris. Alio modo, dicitur Christus sedere in dextera Dei patris, in quantum Patri corregnat, & ab eo habet iudiciariam potestatem: sicut ille qui confidet regi ad dextram, affidet ei in regnando, & iudicando. Vnde Aug. † dicit in alio sermone de Symbolo, Ipsam dexteram, intelligite potestatem, quam accepit ille homo susceptus a Deo, ut ueniat iudicaturus, qui prius uenerat iudicandus.

AD PRIMVM ergo dicendum quod (sicut Damasc. * dicit in 4. lib.) non localem dexteram Patris dicimus: qualiter enim qui incircumscribibilis est, localem adipiscetur dexteram? Dextera enim & sinistra eorum, quæ circumscribuntur sunt. dexteram autem Patris dicimus, gloriam & honorem diuinitatis.

AD SECUNDVM dicendum, quod ratio illa procedit, secundum quod sedere ad dextram, intelligitur corporaliter. Vnde Aug. † dicit in quodam sermone de Symbolo, Si carnaliter acceperimus, quod Christus sedet ad dexteram Patris, ille erit ad sinistram. Ibi autem, si in æterna beatitudine, omnis dextera est, quia nulla est ibi miseria.

AD TERTIUM dicendum, quod (sicut Greg. † dicit in Homil. ascensionis) sedere iudicantis est: stare uero pugnantis, uel adiuuantis. Stephanus ergo in labore certaminis positus, stantem uidit, quem adiuuatore habuit: sed hunc post ascensionem Marc. sedere describit, quia post ascensionis suæ gloriam, iudex in fine uidebitur.

ARTICVLVS II.

Vtrum sedere ad dexteram Patris, conueniat Christo secundum quod Deus.

AD SECUNDVM sic proceditur. Videtur quod sedere ad dexteram Patris, non conueniat Christo, secundum quod Deus. Christus enim, secundum quod est Deus, est dextera patris: sed non uidetur idem esse dextera alicuius, & ille qui sedet ad dexteram eius. ergo Christus, secundum quod est

pro dignitate, ut patet in sequenti articulo. Nec obstat quod in hoc articulo dicitur, quod sessio secundum significationem significat regiam, uel iudiciariam potestatem: procedens enim Auctor naturali doctrina ordine de confusis ad distincta, usus est hic potestatis nomine, prout confundit in se dignitatem, explicaturus in sequenti articulo distincte dignitatem seorsum a potestate, & illa sessioni, hanc dexteræ attribuitur.

¶ Super Quæstionis quinquagesimo octava us articulum secundum.

Tutus clarus. In corpore una conclusio: Christus secundum quod Deus sedet ad dexteram Patris, Probatur. Sedere ad dexteram Patris nihil aliud est, quam simul cum Patre gloriam deitatis, & beatitudinem & iudiciariam potestatem immutabiliter, & regulariter habere, ergo. Antecedens declaratur, ponendo tres significationes dextere, & duas sessionis. Consequentia probatur: quia totum illud conuenit Christo, secundum quod Deus. Et quia ponitur in conclusione illa præpositio Ad, dicendo, ad dextram: ideo Auctor subiungit, quod in hac conclusione ly Ad, duo denotat, distinctionem personalem solam, & solum ordinem originis. Ex eo enim quod ly ad, præpositio transitua est ac per hoc, accessum quandam unius ad alterum in hac materia designat, & humiliter accessus secundum rem, sine distinctione & ordine nequit intelligi: & cum inter personas diuinas nulla sit distinctio nisi personalis, & nullus sit ordo, nisi originis, consequens necessario fuit, ut ly ad, solam personale distinctionem soluque originis ordinem importaret.

Lib. 1. c. 4. in prin. tom. 9.

li. 2. de Sym bo. c. 7. non loqe a prin. tom. 9.

li. 4. artho. fid. cap. 3.

li. 1. de sym bo. c. 4. circa med. tom. 9.

Homil. 29 in Euang. post med. illius.

Heb. 1. lec. 2. & lec. 6. pri. & c. 8. lec. 7. & capit. 10. lec. 1.

¶ Super

Deus, non sedet ad dexteram Patris. ¶ 2 Præf. Mar. vii. dicitur, q̄ dominus Iesus assumptus est in cœlum, & sedet a dextris Dei, Christus autem non est assumptus in cœlum, secundum q̄ Deus. ergo etiam neque, secundum q̄ Deus, sedet a dextris Dei.

¶ 3 Præf. Christus, secundum q̄ Deus, est æqualis patri & Spiritui sancto. ergo si Christus, secundum quod Deus, sedet ad dexteram Patris, pari ratione & Spiritus sanctus sedebit ad dexteram Patris & Filij, & ipse Pater ad dexteram Filij & Spiritus sancti, quod nusquam inuenitur.

Lib. 4. c. 2.

SED CONTRA est, q̄ Damasc. * dicit, q̄ dexteram patris dicimus gloriam & honorem diuinitatis, in qua filius Dei existit ante sæcula, ut Deus & patri consubstantialis.

Art. præced.

RESPON. Dicendum, quod ut ex prædictis patet, nomine dexteræ tria intelligi possunt. Vno modo, secundum Damasc. † gloria diuinitatis: alio modo, secundum Aug. * beatitudo patris: tertio modo, secundum eundem, iudiciaria potestas. Sessio autem, ut dictum est, † uel habitationem, uel regiã seu iudiciariam dignitatem designat. Vnde sedere ad dexteram Patris nihil aliud est, quàm simul cum patre habere gloriam diuinitatis, & beatitudinem, & iudiciariam potestatem, & hoc immutabiliter & regaliter. Hoc autem conuenit filio Dei, secundum q̄ Deus. Vnde manifestum est, q̄ Christus secundum q̄ Deus, sedet ad dexteram patris: ita tamẽ q̄ hæc præpositio ad, quæ transiua est, solam distinctionem personalem importat, & originis ordinem, non autem gradum naturæ, uel dignitatis, qui nullus est in diuinis personis, ut in prima parte habitum est. †

Lib. 4. c. 2. Li. 1. de sym bo. c. 4. to. 9. Art. præced.

P. p. q. 42. art. 3.

AD PRIMUM ergo dicendum, q̄ filius Dei dicitur dextera patris appropriate, per modum, quo etiam dicitur unius patris: sed dextera patris secundum tres significationes prædictas, † est aliquid commune tribus personis.

In corp. art.

AD SECUNDUM dicendum, quod Christus secundum q̄ homo, est assumptus ad diuinũ honorem, qui in prædicta sessione designatur: sed tamẽ ille honor diuinus conuenit Christo, in quãtum est Deus, non per aliquam assumptionem, sed per æternam originem.

In corp. art.

AD TERTIUM dicendum, q̄ nullo modo potest dici, q̄ pater sedeat ad dexteram Filij uel Spiritus sancti, quia Filius & Spiritus sanctus trahunt originem a patre, & non econuerso: sed Spiritus sanctus proprie potest dici sedere ad dexteram patris uel Filij, secundum sensum * prædictum: licet secundum quãdam appropriationem attribuaturs Filio, cui appropriatur æqualitas: sicut dicit Aug. † q̄ in patre est unitas, in Filio æqualitas, in Spiritu sancto unitatis equalitatisque connexio.

Lib. 1. de doct. Christi. c. 5. et ca. hinc tom. 1.

¶ Super Quæstio. 58. Art. tertium.

ARTICVLVS III.

Vtrum sedere ad dexteram Patris conueniat Christo, secundum quod homo.

Titulus clarus est, q̄ in corpore, tria sunt. Primo refertur quid importet, sedere ad dexteram Patris, ponendo maxime id q̄ insinuat ly ad. Secundo fit una distinctio trimembris, iuxta triplicem modum con-

AD TERTIUM sic proceditur. Videtur, q̄ sedere ad dexteram Patris, non conueniat Christo secundum quod homo. Vt enim Damasc. * dicit, dexterã patris dicimus gloriã & honorem diuinitatis: sed honor & gloria

Locis supra art. 2. indicis.

Lib. 4. cap. 2. e med.

F diuinitatis non conuenit Christo, secundum quod homo. ergo uidetur quod Christus, secundum quod homo, nõ sedeat ad dexteram patris.

¶ 2 Præf. Sedere ad dexteram regnantis, subiectionem excludere videtur, quia qui sedet ad dexteram regnãtis, quodammodo illi corregnat Christus autẽ, sicut q̄ homo est subiectus patri, ut dicitur 1. ad Cor. 15. ergo uidetur q̄ Christus, secundum q̄ homo, non sit ad dexteram patris.

¶ 3 Præf. Roma. 8. super illud, Qui est ad dexterã Dei, exponit gloss. † id est, æqualis Patri in honore, quo Deus pater est, uel ad dexteram patris, id est, in potioribus bonis Dei. Et super illud Hebr. 1. Sedet ad dexterã Dei in excelsis, glo. * id est ad æqualitãtẽ patris, super omnia & loco, & dignitate: sed esse equalem Deo, non conuenit Christo, secundum q̄ homo: nam secundum hoc ipse dicit Io. 14. Pater maior me est, ergo uidetur q̄ sedere ad dexteram Patris, nõ conueniat Christo, secundum quod homo.

SED CONTRA est, q̄ Augu. † dicit in sermone de Symbolo, Ipsam dexteram, intelligite potestatem, quã accepit ille homo susceptus a Deo, ut ueniat iudicaturus, q̄ prius uenerat iudicãdus.

RESPON. Dicendum, quod (sicut dictum est) nomine dexteræ patris, intelligitur uel ipsa gloria deitatis ipsius, uel beatitudo æterna eius, uel potestas iudiciaria & regalis. Hæc autem præpositio ad, quẽdam accessum ad dexteram designat, in quo designatur conuenientia cum quadam distinctione, ut supra dictum est. * Quod quidem potest esse tripliciter. Vno modo, ut sit conuenientia in natura, & distinctio in persona, & sic Christus, secundum quod filius Dei, sedet ad dexteram patris, quia habet eãdem naturam cum patre. Vnde prædicta † conueniunt essentialiter Filio, sicut & Patri & hoc est esse in æqualitate patris. Alio modo,

secundum gratiam unionis, quæ importat econuerso distinctionem naturæ & unitatem personæ. Et secundum hoc Christus, secundum quod homo, est filius Dei, & per consequens sedens ad dexteram patris, ita tamen quod ly secundum quod, non designet conditionem naturæ, sed unitatem suppositi, ut supra expositum est. * Tertio modo, potest prædictus accessus intelligi secundum gratiam habitabilem, quæ abundantior est in Christo præ omnibus alijs creaturis, in tantum q̄ ipsa natura humana, in Christo, est beatior ceteris creaturis, & sup d Omnes

¶ 2 Præf. Sedere ad dexteram regnantis, subiectionem excludere videtur, quia qui sedet ad dexteram regnãtis, quodammodo illi corregnat Christus autẽ, sicut q̄ homo est subiectus patri, ut dicitur 1. ad Cor. 15. ergo uidetur q̄ Christus, secundum q̄ homo, non sit ad dexteram patris.

¶ 3 Præf. Roma. 8. super illud, Qui est ad dexterã Dei, exponit gloss. † id est, æqualis Patri in honore, quo Deus pater est, uel ad dexteram patris, id est, in potioribus bonis Dei. Et super illud Hebr. 1. Sedet ad dexterã Dei in excelsis, glo. * id est ad æqualitãtẽ patris, super omnia & loco, & dignitate: sed esse equalem Deo, non conuenit Christo, secundum q̄ homo: nam secundum hoc ipse dicit Io. 14. Pater maior me est, ergo uidetur q̄ sedere ad dexteram Patris, nõ conueniat Christo, secundum quod homo.

SED CONTRA est, q̄ Augu. † dicit in sermone de Symbolo, Ipsam dexteram, intelligite potestatem, quã accepit ille homo susceptus a Deo, ut ueniat iudicaturus, q̄ prius uenerat iudicãdus.

RESPON. Dicendum, quod (sicut dictum est) nomine dexteræ patris, intelligitur uel ipsa gloria deitatis ipsius, uel beatitudo æterna eius, uel potestas iudiciaria & regalis. Hæc autem præpositio ad, quẽdam accessum ad dexteram designat, in quo designatur conuenientia cum quadam distinctione, ut supra dictum est. * Quod quidem potest esse tripliciter. Vno modo, ut sit conuenientia in natura, & distinctio in persona, & sic Christus, secundum quod filius Dei, sedet ad dexteram patris, quia habet eãdem naturam cum patre. Vnde prædicta † conueniunt essentialiter Filio, sicut & Patri & hoc est esse in æqualitate patris. Alio modo,

uenientia, & distinctionis. Tertio distinctionem bimembrem, scilicet naturæ uel suppositi determinabilis per ly secundum q̄ ponens tres conclusiones, declarat. ¶ Circa primum aduerte, q̄ auctor non refertur omnia, sed scientia ad suum propositum: prætermittit enim ordinem, quem in responsione ad tertium præcedentis articuli tantum fecit, ut propterea negandũ omnino dixerit, Patre sedere ad dexteram Filij. ¶ Circa secundũ aduerte, q̄ in secundo membro Auctor uertitur illa propositio: quæ tamen magis est neganda, quam affirmanda: iuxta doctrinam superius habitam. uirtus enim propositione illa, Christus, secundum quod homo, est filius Dei: quam tamen ualluit ante & post, ita ut nulli errandi occasio præberetur, ut patet in litera. ¶ Circa tertium aduerte, q̄ prima conclusio, Christus secundum quod Deus sedet ad dexteram Patris, respondet primo dictis in secunda parte huius corporis. Secunda autem conclusio, Christus secundum quod homo, sedet ad dexterã Patris, prout ly homo fit pro natura, respondet tertio loco dictis in secunda parte corporis. Tertia uero conclusio, id est Christus secundum quod homo, sedet ad dexterã Patris, ut ly homo denotat unitatem suppositi, respondet secundo dictis in secunda parte corporis. Coactus est autẽ Auctor ad has distinctiones, ut dignitate Christi hominis, & auctoritates sane intellectas saluaret.

nes alias creaturas habens regiam & iudiciariam potestatem. Sic igitur si ly secundum quod designet conditionem naturæ, Christus, secundum quod Deus, sedet ad dexteram Patris, idest in æqualitate Patris: secundum autem quod homo, sedet ad dexteram patris, idest in bonis paternis potioribus, præ ceteris creaturis, id est in maiori beatitudine, & habens iudiciariam potestatem. Si uero ly secundum quod designet unitatem suppositi, sic etiam secundum quod homo, sedet ad dexteram Patris, secundum æqualitatem honoris: in quantum scilicet, eodem honore ueneramur ipsum filium Dei cum natura assumpta, ut supra dictum est.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod humanitas Christi secundum conditiones suæ naturæ non habet gloriam, uel honorem deitatis: quam tamē habet ratione personæ, cui unitur. Vnde ibidem Damascenus subdit, In qua, scilicet gloria deitatis, Dei filius existens ante sæcula, ut Deus & Patri confubstantialis, sedet conglorificata carne eius: * adoratur enim una hypostasis una adoratione cum carne eius, ab omni creatura.

AD SECVNDVM dicendum, quod Christus secundum quod homo, subiectus est Patri, prout ly secundum quod designat conditionem naturæ, & secundum hoc non competit ei sedere ad dexteram Patris, secundum rationem æqualitatis, secundum quod est homo. Sic autem competit ei sedere ad dexteram patris, secundum quod per hoc designatur excellentia beatitudinis, & iudiciaria potestas super omnem creaturam.

AD TERTIVM dicendum, quod esse in æqualitate patris, non pertinet ad ipsam naturam humanam Christi, sed solum ad personam assumptam: sed esse in potioribus bonis Dei, secundum quod importat excessum aliarum creaturarum, conuenit etiam ipsi nature assumptæ.

SED CONTRA est, quod dicitur ad Hebr. 1. Ad quem angelorum dixit aliquando, Sede a dextris meis, idest in meis bonis potioribus, uel mihi secundum diuinitatem æqualis quasi dicat ad nullum: sed angeli sunt superiores alijs creaturis, ergo multo magis nulli alii conuenit sedere ad dextram patris quam Christo.

RESPON. Dicendum, quod (sicut dictum est) Christus dicitur sedere ad dexteram patris, in quantum secundum diuinam naturam est in æqualitate patris, secundum autem humanam naturam in excellenti possessione diuinorum bonorum præ ceteris alijs creaturis. Vtrumque autem soli Christo conuenit, unde nulli alij, nec angelo, nec homini conuenit sedere ad dexteram patris, nisi soli Christo.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod quia Christus est caput nostrum, illud, quod collatum est Christo, est etiam nobis in ipso collatum. Et propter hoc, quod ipse iam resuscitatus est, dicit Apostolus, quod Deus nos quodammodo ei correuscitauit, qui tamen in nobis ipsis non dum sumus resuscitati, sed resuscitandi, secundum illud Ro. 8. Qui suscitauit Iesum a mortuis, uisificabit & mortalia corpora nostra, & secundum eundem modum loquendi subdit Apostolus, quod condescendere nos fecit in coelestibus, scilicet in hoc ipso, quod caput nostrum, quod est Christus, ibi sedet.

AD SECVNDVM dicendum, quod quia dextera est diuina beatitudo, sedere in dextera, non significat simpliciter esse in beatitudine, sed habere beatitudinem cum quadam dominatiua potestate, & quasi propriam & naturalem, quod soli Christo conuenit, nulli autem alij creaturæ. Potest tamen dici, quod omnis sanctus, qui est in beatitudine, est ad dexteram Dei constitutus, unde & dicitur Mat. 25. quod statuet oues a dextris.

AD TERTIVM dicendum, quod thronum significatur iudiciaria potestas, quam Christus habet a patre, & secundum hoc dicitur sedere in throno patris. Alij autem sancti habent eam a Christo, & secundum hoc dicuntur in throno Christi sedere, secundum illud Mat. 19. Sedebitis & uos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel.

AD QVARTVM dicendum, quod (sicut Chrysostomus dicit super Mat.), locus ille, id est confessus dexteræ, inuius est omnibus non solum hominibus, sed etiam angelis, sicut enim præcipuum unigeniti ponit Paulus dicens, Ad quem autem angelorum dixit unquam, sede a dextris meis: Dominus ergo non quasi existens inter quosdam, qui sessuri sint, sed condescendens interrogantium supplicationi respondit: hoc enim unum solum quærebant præ alijs, stare apud ipsum. Potest tamen dici, quod petebant filij Zebedæi, excellentiam habere præ alijs in participando iudiciariam potestatem eius, unde non petebat quod sederent ad dexteram, uel sinistram patris, sed ad dexteram, uel sinistram Christi.

ARTICVLVS IIII.

Vtrum sedere ad dexteram Patris, sit proprium Christi.

AD QVARTVM sic procedit. Videtur quod sedere ad dexteram patris, non sit proprium Christi. Dicit enim Apostolus Eph. 2. quod Deus correuscitauit nos, & condescendere fecit in coelestibus in Christo Iesu: sed resuscitari non est proprium Christi, ergo etiam pari ratione nec sedere ad dexteram Dei in excelsis.

¶ 2. Præter. Sicut Aug. dicit in lib. de Symbolo, Christum sedere ad dexteram patris hoc est habitare in eius beatitudine: sed hoc multis alijs conuenit, ergo uidetur quod sedere ad dexteram patris, non sit proprium Christi.

¶ 3. Præter. Ipse dicit Apoc. 3. Qui uicerit, dabo ei sedere mecum in throno meo, sicut & ego uici, & sedi cum patre meo in throno eius. Sed per hoc sedet Christus ad dexteram patris, quod sedet in throno eius, ergo et alij qui uincunt, sedent ad dexteram patris. ¶ 4. Præter. Matth. 20. Dominus dicit, Sedere ad dexteram meam uel sinistram, non est meum dare uobis, sed quibus paratum est a patre meo: hoc autem frustra diceretur, nisi esset aliquibus paratum, non ergo sedere ad dexteram, conuenit soli Christo.

QVAESTIO LIX.

De iudiciaria potestate Christi, in sex articulos diuisa.

DEINDE considerandum est de iudiciaria potestate Christi.

Et circa hoc queruntur sex. Primo, utrum iudiciaria potestas sit attribuenda Christo.

Super Questio. 59. Articulus primus.

Titulus clarus. In corpore una conclusio: iudiciaria potestas proprie attribuitur Christo. Probatur: Trium requisitorum ad iudicium, scilicet potestatis, rectitudinis, & sapientie, tertium est: secundum quod

Art. 1. & 2. huius q.

quodam modo dicitur

Hom. 66. in Mattheo inter prim. & med. tom. 4.

Hom. 66. in Mattheo inter prim. & med. tom. 4.

Alias, suspensioni.

Quæstio. 59. art. 1.

Lib. 2. c. 2. a medio.

Al. Adora tur enim chris tum cum ab omni creatura

de firm. cap. longe in. 10.

Super Questio. 58. Artic. quartum.

Titulus clarus. In corpore una conclusio.

Titulus clarus. In corpore una conclusio.